

Sygn. akt: I C 906/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Nysie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Dobrawa Michałowska
Protokolant:	prot. sądowy Łukasz Janowski

po rozpoznaniu w dniu 9 czerwca 2016 r.

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. z siedzibą w K.

przeciwko W. B.

o zapłatę

I. oddała powództwo,

II. przyznać kuratorowi P. O. kwotę 1 200,00 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) tytułem wynagrodzenia kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego z zaliczki wpłaconej przez powoda.

III. Sygn. akt I C 906/16

UZASADNIENIE

(...) sp. z o.o. w K. pozwem z dnia 28 kwietnia 2015 r. (data stempla pocztowego operatora publicznego) wniosła o zasądzenie od pozwanego W. B. kwoty 7.907,66 zł wraz z ustawowymi odsetkami, liczonymi od dnia 4 sierpnia 2012 r. do dnia zapłaty o kwoty 6.491,85 zł oraz od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty od kwoty 1.415,81 oraz o zasądzenie kosztów postępowania w sprawie tytułem zapłaty za dostarczona energię elektryczną.

Kurator dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego W. B. podniósł zarzut przedawnienia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 4 lipca 2006 r. pozwany zawarł z poprzednikiem prawnym powoda (...) S.A. we W. umowę sprzedaży energii elektrycznej, na podstawie której dostarczał energię elektryczną do lokalu pozwanego. Powód w dniu wystawił fakturę VAT nr (...) wraz z nota odsetkową i wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 7.907,66 zł w terminie do dnia 3 sierpnia 2012 r.

Dowód: okoliczność bezsporna, umowa, faktura VAT z nota odsetkową, odpis KRS powoda

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo należało oddalić.

Stan faktyczny został ustalony na podstawie przedłożonych dokumentów: umów zawartych przez strony, faktury VAT i odpisu z Rejestru Przedsiębiorców KRS.

W świetle tak zgromadzonego materiału dowodowego nie ulega wątpliwości, że strony zawarły umowę świadczenia usług przesyłowych i sprzedaży energii elektrycznej oraz, że pozwany nie wywiązał się z jej postanowień nie uiszczając zapłaty za dostarczoną energię.

W pierwszej kolejności należy jednak wskazać, że powództwo nie zasługuje na uwzględnienie, z uwagi na przedawnienie roszczeń.

Zgodnie z art. 117 k.c., roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu. Po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia. Natomiast według art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej termin przedawnienia wynosi lat 10, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej termin przedawnienia wynosi trzy lata. Bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne zgodnie z treścią art. 120 § 1 k.c. Zgodnie natomiast z art. 554 k.c. roszczenia z tytułu sprzedaży dokonanej w zakresie działalności przedsiębiorstwa sprzedawcy, przedawniają się z upływem lat dwóch. Skoro zatem powód dokonał sprzedaży energii elektrycznej w ramach prowadzonego przedsiębiorstwa jego roszczenia względem kupującego ulegają przedawnieniu w terminie dwuletnim. W konsekwencji, jako że powód określił termin płatności na dzień 3 sierpnia 2012 r. roszczenie o zapłatę uległo przedawnieniu w dniu 4 sierpnia 2014 r. Powództwo w niniejszej sprawie zostało zaś wytoczone w dniu 28 kwietnia 2015 r. Powód w żaden sposób nie udowodnił faktu zrzeczenia się zarzutu przedawnienia przez pozwanego, lub też okoliczności, które przerwały bieg terminu przedawnienia.

Wysokość wynagrodzenia kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego postępowania uzasadnia treść § 1 i 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 listopada 2013 r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej (Dz.U.2013.1476), w świetle którego wysokość wynagrodzenia kuratora ustanowionego dla strony w sprawie cywilnej, nie może przekraczać stawek minimalnych przewidzianych przepisami określającymi opłaty za czynności adwokackie. Skoro zatem na podstawie § 6 pkt 45 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez adwokata ustanowionego z urzędu stawka minimalna wynagrodzenia radcy prawnego w sprawach o wartości przedmiotu sporu od 5.000 zł do 10.000 zł wynosi 1.200 zł, kuratorowi należało przyznać wskazaną kwotę z zaliczki wpłaconej na ten cel przez powoda.

W związku z powyższym, na podstawie powołanych przepisów, orzeczono jak w sentencji.